

her skal indlade mig paa Enkeltheder i noget videre Omfang; det vilde slet ikke passe med den Maade, vi her i Tinget pleje at behandle Finansloven paa, at komme ind paa en hel Mængde Enkeltheder. Jeg skal indskrænke mig til at henlede det ærede Tings Opmærksomhed paa nogle ganske enkelte Poster.

Jeg skal i saa Henseende gøre opmærksom paa, at der paa § 9. I. 6. staar opført som Indtægt de Summer, som antages at ville indkomme ved Salg af Obligationer for Laan til Husmandslodder, 1,494,000 Kr. Jeg vil gøre de Herrer, som ikke selv have undersøgt det, bekendte med, at denne Indtægtspost svarer til en Post paa Udgiftssiden paa 1,800,000 Kr. Med andre Ord: de 1,800,000 Kr., som Staten giver ud i dette Øjemed, faar den tilbage med 1,494,000 Kr. ved Salg af Obligationer, d. v. s., at det er et Tab for Statskassen straks af 306,000 Kr. Det er anslaaet af Ministeren saaledes, efter hvad man forrige Gang fik ved Salget. Nu er Forholdet jo indrettet saaledes, at Hypotekbanken skal overtage Obligationerne, og det skulde derfor interessere mig at høre, om de Obligationer, der ere udstedte i indeværende Finansaar, ere afhændede til Hypotekbanken og til hvilken Kurs. Maaske den ærede Minister vilde være saa venlig at give nogle Oplysninger derom.

Med Hensyn til, hvilke Udgifter der maatte kunne udelades, og hvilke man maatte kunne sige, at de enten ikke behøvedes eller ikke vare rigtig forsvarlige, eller i hvert Fald ikke behøvedes nu, men kunde udskydes noget, skal jeg nævne, at der paa § 26. III. 60 findes en Bevilling paa 125,000 Kr. til „Fængselshjælpen“ til Oprettelse og Indretning af en Anstalt til Optagelse af Foreningens yngre mandlige Klienter. Der foreligger ikke nærmere Oplysninger herom. Der var først i dette Øjemed af Justitsministeren foreslaaet at yde „Fængselshjælpen“ 50,000 Kr., og det var anbefalet af Ministeren til Folketingets Udvalg ved en Skrivelse, der imidlertid ikke findes blandt de trykte Bilag. Det kommer af, at Ministeren ganske kort Tid efter ønskede denne Bevilling forhøjet til 125,000 Kr., og derom skrev han saa til Finansudvalget en Skrivelse, som nævner den tidligere Skrivelse, men ikke særlig omtaler dens Indhold. Ja, den siger nok noget om Grunden til, at man forlanger Beløbet forhøjet, men jeg kender alligevel ikke de Forhandlinger, som have ligget til Grund for den første Skrivelse. Meningen med denne Bevilling er følgende: „Fæng-

selshjælpen“, som er en ganske privat Institution, en Sammenslutning af private Mænd med det Øjemed at hjælpe Fanger, der have udstaaet deres Straf, indtil de kunne komme i passende Virksomhed, og som for saa vidt har et meget kønt Formaal, har nu besluttet sig til at indrette en Ejendom paa Rødovre Mark og der give Plads til 60 „Alumner“, som den kalder det, altsaa 60 Fanger, som have udstaaet deres Straf, og som dér skulle oplæres paa forskellig Maade; i Særdeleshed tænker man paa at oplære dem i Havebrug, men ogsaa i forskellige Haandværk. Til dette Brug er der altsaa af Ministeren foreslaaet 125,000 Kr., som skulle foræres denne Institution uden nogen som helst Betingelse. Det ligger jo ganske uden for de sædvanlige Regler; saaledes bære vi os ikke ad. Hvis vi hjælpe de selvejende Institutioner, der have lignende humane Formaal, saadanne, som f. Eks. sørge for Idioter og aandssvage, saa tager man Pant i deres Ejendomme; man yder dem et Laan; der kan maaske være Tale om at yde det rentefrit, men man tager Pant derfor. Sæt, at „Fængselshjælpen“ om et Aar er forbi og ikke længere arbejder, hvor ere saa de 125,000 Kroner henne? Hvem skal have dem? Er det noget, denne private Forening, om jeg saa maa sige, kunde dele? Regnskabspligt ser man ikke noget til. Der er i det hele intet foretaget til at kontrolere en god Anvendelse af dette store Beløb. Det er langt udenfor de sædvanlige Regler, og det er ikke uden Betænkelighed at indlade sig herpaa. I saa Henseende er jeg ganske i Overensstemmelse med Folketingets Finansudvalg, hvis Ordfører netop har udtalt, at det var med største Betænkelighed, at det var gaaet ind paa at bevilge Beløbet. Nu er det jo meget godt at have Betæneligheder, men det vilde have været endnu bedre, om Folketinget havde sagt: Det kunne vi ikke gøre, vi ville ikke under de Former, der her ere foreslaaede, kunne indlade os derpaa.

§ 27, som handler om Erhvervelse af Formue, figurerer med en samlet Sum af 15,500,000 Kr., hvoraf en Del jo ogsaa virkelig forøger Statens Indtægter, en Del derimod vistnok kun gør det paa Papiret. Maa jeg her blot indskyde den Bemærkning, at naar det jævnlige og hyppigt under de senere Forhandlinger er blevet udtalt fra forskellig Side, at nu er det saa fortræffeligt med den Rente, man faar af Statsbanerne, nu give Statsbanerne  $3\frac{1}{2}$  pCt., og at det er